

Aan
het college van Gedeputeerde Staten van de
provincie Drenthe

Assen, 17 februari 2020
Kenmerk RB 20200010
Onderwerp: Advies betreffende bezwaarschrift [REDACTED]

Geacht college,

Aan de commissie is ter advisering een bezwaarschrift voorgelegd van [REDACTED] (hierna: bezwaarde), te Stuifzand, van 21 januari 2020. Dit bezwaar is gericht tegen uw besluit van 6 december 2019 met het kenmerk 201903883-00855651. Dit besluit betreft de opdracht tot bestrijding van de vos in de Drentse weidevogelgebieden met behulp van geweer en kunstmatige lichtbron, op grond van artikel 3.18 van de Wet natuurbescherming (hierna: de Wnb).

Het bestreden besluit

Bij besluit van 6 december 2019 (hierna: het bestreden besluit) heeft uw college de opdracht gegeven aan houders van een geldige jachtakte om, op gronden waarop zij gerechtigd zijn te jagen, die zijn gelegen binnen de begrenzing van de Drentse weidevogelgebieden, zoals weergegeven op bijlagen 1-4 bij dit besluit, met behulp van geweer en kunstmatige lichtbron de stand van de vos te beperken voor de duur van het gecontinueerde Plan van aanpak akker- en weidevogels in Drenthe. Hierbij is ontheffing verleend voor het gebruik van geweer na zonsondergang en voor zonsopgang en het gebruik van geluiddempers en lokmiddelen.

U heeft geoordeeld dat het bestreden besluit nodig is in het belang van de bescherming van de wilde flora en fauna en van de instandhouding van de natuurlijke habitats en dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat, zoals artikel 3.8 lid 5 sub a Wnb voorschrijft, om te voorkomen dat predatie door vossen een negatief resultaat heeft op de reproductie van weidevogels.

Bezwaren

Bezwaarde kan zich niet verenigen met het bestreden besluit vanwege – kort samengevat – de volgende redenen:

1. Bij de onderbouwing van het besluit is gebruik gemaakt van verouderde rapportage.
2. De jacht is gevaarlijk.
3. Alternatieve maatregelen zijn onvoldoende onderzocht en toegepast.
4. De intensieve landbouw is de oorzaak van het probleem.

Overwegingen van de commissie

Ontvankelijkheid

Alvorens de commissie het bezwaarschrift inhoudelijk beoordeelt, dient de commissie eerst vast te stellen of het bezwaarschrift voldoet aan de eisen die de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) daaraan stelt.

Uit artikel 7:1 van de Awb, in samenhang gelezen met artikel 8:1 van de Awb, volgt dat uitsluitend belanghebbenden bezwaar kunnen instellen tegen het bestreden besluit. Ingevolge artikel 1:2, eerste lid, van de Awb wordt onder belanghebbende verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. Van een rechtstreeks belang is enkel sprake indien het belang bij het bestreden besluit geldt als voldoende objectief, actueel, eigen en persoonlijk.

Uw college heeft bezwaarde bij brief van 23 januari 2020 verzocht, onder verwijzing naar artikel 6:6 Awb, om uiterlijk 6 februari 2020 aan te geven waarom zij als belanghebbende moet worden beschouwd.

De commissie overweegt daarom als volgt. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) en de wetsgeschiedenis volgt dat met de woorden 'wiens belang rechtstreeks is betrokken' een zekere begrenzing wordt beoogd. Een louter subjectief gevoel van betrokkenheid bij een besluit, hoe sterk dat gevoel ook moge zijn, is niet voldoende om te kunnen spreken van een rechtstreeks bij het besluit betrokken belang. Maar ook een persoon die wellicht enig belang heeft, doch zich op dat punt niet onderscheidt van grote aantallen anderen, kan niet beschouwd worden als een persoon met een rechtstreeks betrokken belang (zie bijvoorbeeld uitspraak van de Afdeling van 26 september 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3107). Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief en actueel, eigen en persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het besluit.

De commissie constateert eveneens dat uit vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrecht-spraak van de Afdeling (zie uitspraak van 21 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:616) volgt dat het bij de vaststelling van wie belanghebbende is bij een Wnb-ontheffing die in het kader van soortbescherming is verleend, bepalend is of de voorgenomen handeling ruimtelijke uitstraling heeft op de woon- en leefomgeving van de appellanten. De commissie overweegt dat dit criterium tevens dient te gelden voor opdrachten in de zin van artikel 3.18 Wnb.

Gedeputeerde Staten hebben de opdracht gegeven voor het doden van vossen in de Drentse weidevogelgebieden zoals aangegeven in de bijlagen bij het bestreden besluit. Dit betreft de volgende gebieden: Hunze, Hollandscheveld, Havelte en Coevorden-Emmen. Bezwaarde is woonachtig op ongeveer vijf kilometer afstand van het dichtstbijzijnde gebied, Hollandscheveld, dat zich aan de andere kant van Hoogeveen bevindt. De overige gebieden liggen op grotere afstand.

Gelet op deze aanzienlijke afstand is geen sprake van enige ruimtelijke uitstraling op de woon- en leefomgeving van bezwaarde. Bezwaarde heeft derhalve geen rechtstreeks bij het bestreden besluit betrokken belang. Alleen rechtspersonen die algemene of collectieve belangen krachtens hun statutaire doelstelling en blijkens hun feitelijke werkzaamheden behartigen, zouden belanghebbend kunnen zijn. Hiervan is bij bezwaarde geen sprake.

Bezwaarde heeft per e-mail van 27 januari 2020 aangegeven waarom zij als belanghebbende moet worden aangemerkt. Naar het oordeel van de commissie heeft bezwaarde daarbij geen gegevens naar voren gebracht die aantonen dat de effecten van het bestreden besluit desondanks enige ruimtelijke uitstraling op haar zal hebben en daarmee invloed zal hebben op haar woon- en leefomgeving.

Het feit dat bezwaarde een (recreatie)woning bezit of recreëert in de provincie Drenthe is onvoldoende om een actueel, eigen, persoonlijk belang aan te kunnen nemen dat bezwaarmaker in voldoende mate onderscheidt van willekeurige andere personen waarvoor hetzelfde geldt.

Nu bezwaarde niet is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 van de Awb, dient het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te worden verklaard.

De commissie is van oordeel dat er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over de niet-ontvankelijkheid van het bezwaar, zodat de commissie op grond van artikel 7:3 van de Awb heeft afgezien van het horen van bezwaarde.

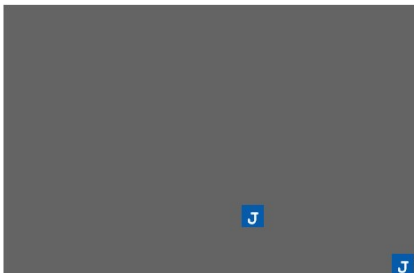
Conclusie

De commissie komt tot de conclusie dat het bezwaarschrift niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

Advies van de commissie

De commissie adviseert het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren.

Hoogachtend,
de Commissie rechtsbescherming,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'E. de Beer'.

mr. ing E. de Beer, voorzitter

Toelichting grondslagen

In dit document kunt u secties vinden die onleesbaar zijn gemaakt. Deze informatie is achterwege gelaten op basis van de Wet open overheid (Woo). De letter die hierbij is vermeld correspondeert met de bijbehorende grondslag in onderstaand overzicht.

J Art. 5.1 lid 2 sub e

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen

N Art. 5.1 lid 2 sub i

Het belang van de openbaarmaking van deze informatie weegt niet op tegen het belang van het goed functioneren van de Staat, andere publiekrechtelijke lichamen of bestuursorganen